

Gods Woord

Luk. 4:4:

“Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle Woord Gods”.

Dit was het antwoord van de Here Jezus tijdens Zijn verzoeking in de woestijn door de duivel. Gods Woord biedt weerwoord bij verzoeking. Het zwaard des Geestes, hetwelk is Gods Woord, maakt immers deel uit van de wapenrusting Gods, die wij in zijn geheel zouden dragen (Ef. 6:17) om te kunnen standhouden tegen de listige omleidingen van de duivel. Van de jongelingen staat, dat zij sterk zijn, omdat het Woord Gods in hen woont/blijft. Daarom overwinnen zij de boze (1 Joh. 2:13,14).

Het grote belang van Gods Woord wordt in de Schrift uiteraard bevestigd. "Zo is dan het geloof uit het gehoor en het gehoor door het Woord Gods" (Rom. 10:17). Door de prediking van het evangelie kunnen mensen behouden worden; door het geloof in Christus. De Here Jezus sprak ook: Zalig zijn degenen, die het Woord Gods horen en hetzelfde bewaren (Luk. 11:28); in een eerlijk en goed hart (Luk. 8:15). Met name op dat laatste zijn de pijlen van de boze gericht: namelijk op het bewaren van Gods Woord.

We constateren in toenemende mate een aantal accentverschuivingen. Het gaat in christelijk Nederland tegenwoordig meer om laagdrempeligheid, kwantiteit en 'geestelijke' show, dan om de Bijbelse Waarheid. Beleving, ervaring en emoties staan méér centraal, dan Gods Woord. Als iemand zijn leven invult met emoties, ervaring en beleving, komt er meestal niet zo veel van een geestelijke levenswandel terecht. Deze zijn namelijk subjectief (persoonsgebonden en daarmee veranderlijk en verschillend). Het Woord van God is daarentegen vast en blijft onveranderlijk. Men zou de kracht van Gods Woord moeten laten spreken; niet zijn eigen overredingskracht of zijn eigen ervaringen en/of belevenissen als norm nemen.

"Het was gister zo fijn, de Heilige Geest was overvloedig aanwezig. We zongen veel en het was zo heerlijk, dat we aan de prediking niet meer toegekomen zijn". Aldus een korte reactie van een christen, die een evangelische meeting had bezocht. Mijns inziens een veeg teken. Lofliederen zingen? Oké, zeker doen. Maar geen plaats meer voor de prediking vanuit het Woord van God? Dat lees ik in mijn Bijbel niet. Integendeel: Het Woord van Christus wone rijkelijk in u (Kol. 3:16). Wordt vervuld met de kennis van Gods wil (Kol. 1:9). Dat is namelijk precies hetzelfde als "Word vervuld met de Geest" (Ef. 5:18). Zei de Here Jezus Zelf niet: "Onderzoekt de Schriften, ... want Die zijn het, Die van Mij getuigen" (Joh. 5:39). En Paulus dan: "De heilige Schriften maken ons wijs tot zaligheid; door het geloof" (2Tim. 3:15).

Gods Woord doet Zijn werk in de gelovigen, die het in geloof onderzoeken (1Thess. 2:13), want het Woord Gods is levend en krachtig (Hebr. 4:12) om gelovigen bekwaam te maken tot dienstbetoon aan hun Heer. "Al de Schrift is van God ingegeven en is nuttig tot lering, tot wederlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is, opdat de mens Gods volmaakt zij tot alle goed werk volmaaktelijk toegerust" (2Tim. 3:16,17). Het Sola Scriptura (Alleen de Schrift) wordt helaas steeds meer verdrongen.

"Ja, maar ... denk ook aan de spanningsboog" (na een bepaalde tijd is de concentratie om iets op te nemen voorbij). Een preek van twintig minuten is lang genoeg, vindt men bij de PKN. Een voorganger van een snelgroeiende evangelische gemeente vindt dat 35 minuten voor de prediking voldoende is. Terwijl de gehele samenkomst daar al gauw 90 minuten duurt. Juiste

verhouding? In wat meer 'Bijbelvaste' kringen is er al gauw drie kwartier tot een uur ruimte voor het Woord. Te lang? 't Is maar wat men gewend is en waar het hart op gericht is.

't Woord komt er vaak karig van af. In Gods ogen een kwalijke zaak. Hij verwijt Zijn volk Israël het gebrek aan kennis van Zijn Woord (Jes. 1:3; Hos. 4:1). Hoewel Hij haar juist de woorden Gods had toebetrouwd (Rom. 3:2), werd het volk uit het priesterambt gezet (Hos. 4:6). In de dagen van de jonge Samuël was het Woord des Heren schaars (1Sam. 3:1). Reden: In de tijd van de Richteren deed ieder wat recht was in zijn eigen ogen. Men had over het algemeen geen oren naar Gods Woord.

Is het in de Gemeente, Gods volk van vandaag, soms niet evenzo gesteld? Waar men gaat snoeien aan de tijd, die beschikbaar is voor Gods Woord, speelt men onwillekeurig de duivel in de kaart. Hoe minder de Bijbel opengaat, hoe beter hij het vindt. Hij wil graag voorkomen, dat christenen Gods Woord beter leren kennen.

Ontvang met zachtmoedigheid Gods Woord, dat in uw harten geplant wordt, schrijft Jakobus (Jak. 1:21). God heeft ons Zijn Geest gegeven, opdat wij zouden wéten de dingen, die ons door Hem geschonken zijn, schrijft Paulus (1Kor. 2:12). God wil ons geven die Geest van wijsheid en openbaring in Zijn kennis, namelijk verlichte ogen des verstands (eigenlijk: des harten), opdat wij de volheid van Christus zouden leren kennen (Ef. 1:17,18).

Kennis opdoen uit Gods Woord, leert ons Hem te dienen. Juist de kennis van Zijn Woord is een machtig wapen in de geestelijke strijd; de strijd des geloofs. Het "Er staat geschreven" zou meer en meer op ons lijf (of beter: in ons hart) geschreven moeten zijn. Het is noodzakelijk voor een praktisch "overwinningsleven". We zouden opwassen in Hem, Die ons Hoofd is door de Waarheid vast te houden.

Dus: Laat Gods Woord ruimschoots aan het woord, opdat Christus in ons meer en meer gestalte zou krijgen.